

[Ebba Strange]

ud over pensionister og efterlønnere. Det har aldrig været meningen. Det har vi fået henvendelser fra dem om at det ikke var. Så derfor er den kobling forkert set fra vores synspunkt, og den er asocial.

Vi havde en debat med socialministeren, da vi behandlede pensionsforslaget, om, hvorvidt pensionisterne ville få større forbrugsmulighed, hvis man gennemførte de reguleringer, der er planlagt, og som nu foreslås stoppet. Socialministeren måtte medgive os, at det ville de ikke.

Det er klart, at man kan opstille mange tabeller, som vi også har set som bilag til de forslag, vi har behandlet, der viser en realindkomstudvikling, men vi ved alle sammen, at pensionister og dagpengemodtagere vil få en mindre forbrugsmulighed, hvis disse forslag gennemføres.

Statsministeren mener ikke, der er brug for en automatisk regulering. Det mener SF, og det mener vi bl.a., fordi vi har at gøre med grupper – og dér tænker jeg mest på pensionisterne og efterløunnerne – som ikke har anden økonomisk udsigt end de penge, som vi bevilger fra Folketingets side.

De har ikke mulighed for at gå ud at skaffe sig ekstra arbejde. De har ingen forhåbninger om, at det næste job, de får, måske giver lidt mere i løn end det, de har i øjeblikket. De har ikke andre muligheder end dem, vi giver dem. For at forbedre deres økonomi, for deres trygheds skyld og for deres mulighed for at leve nogenlunde sikkert er en automatisk regulering det bedste.

Vi var meget store modstandere af, at man i 1982 afskaffede den automatiske dyrtidsregulering, og det lykkedes os dengang at få også De Radikale overtalt til at bevare dyrtidsreguleringen for pensionerne. Det var da i det mindste noget. Men de andre grupper, jeg har nævnt, dagpengemodtagerne og efterløunnerne, har simpelt hen fået en stadig lavere realindkomst i alle de år, der gik fra 1982 til 1987, og nu vil man så oven i købet forringe den igen.

Jeg mener, det kan være rimeligt, at der er forskellige principper, når man snakker om automatisk regulering, for grupperne er forskelligt stillet. Derfor mener SF som sagt, at den automatiske regulering er mere retfærdig end den usikkerhed, det vil give disse grupper, hvis de hvert eneste år skal vente på, hvad Folketinget

beslutter sig for at vedtage i forbindelse med finansloven. Vi er bange for, at det kan give nogle udsving, som det er svært for dem at tilrettelægge deres liv efter.

Statsministeren siger, at det er svært at se det saglige i en kraftigere reallønsudvikling for de grupper, vi taler om her, end for arbejdsmarkedets parter. Arbejderne på arbejdsmarkedet har i hvert fald den mulighed igen om 2 år at give sig til at slås for at få bedre overenskomster. Den mulighed har pensionisterne, dagpengemodtagerne og efterløunnerne ikke.

Jeg mener ikke, at der vil komme nogen bebrejdelser – tværtimod – fra arbejdernes side, hvis vi i dag beslutter os for at fortsætte dyrtidsreguleringen for pensionisterne og lave en automatisk regulering for de andre overførselsindkomster, tværtimod vil jeg anse det for at være en retfærdighedshandling.

Statsministeren siger, at overførselsindkomsterne udgør over halvdelen af statens udgifter. Den debat havde vi også under de foregående punkter på dagsordenen. Jeg tror ikke, at vi alle sammen beklager stigningen i antallet af folkepensionister, for det er nu engang noget, der har med befolkningssammensætningen at gøre, men vi har i hvert fald alle sammen grund til at beklage, at antallet af førtidspensionister og dagpengemodtagere stiger.

Det problem løser man ikke ved at forringe de menneskers levevilkår. Det problem løser man alene ved at føre en økonomisk politik, der giver folk mulighed for at komme i arbejde, og ikke ved at proppe unge mennesker fra 25 år og opæfter over på førtidspension og sætte flere og flere over på dagpenge. Det er den måde, man løser det problem på, og ikke ved at forringe forholdene for dem, der i dag er på overførselsindkomster.

Det er regeringens økonomiske politik, der har slået fejl, og nu vil regeringen bruge det samme instrument, som den har brugt, lige siden den første Poul Schlüter-regering kom til i 1982. Vi vender os mod den i SF, og vi er glade for, at Folketinget i dag har bekræftet, at der ikke kan blive flertal for nogen af de forslag, som vi har behandlet i dag.

Nyrup Rasmussen (S):

Når man hører statsministeren, får man næsten det indtryk, at statsministeren ikke har haft lejlighed til at overhøre debatten i dag, for un-